

Schriftelijke vragen – art. 33 RvO

Onderwerp	SRBT
Indiener	Peter Verschuren
Fractie	Morgen!
Datum	16 september 2025
Wijze van beantwoording	Schriftelijk
Vragen	1) Kunnen binnen SRBT verband ruimtelijke afspraken worden gemaakt ter beperking van een verdere groei van logistieke blokkendozen in het landschap met de bijhorende belasting op de groene ruimte en de mobiliteit terwijl daar een relatief geringe economische winst tegenover staat? 2) Kunnen binnen de SRBT afspraken worden gemaakt over het beperken van verdere uitbreiding van fastfood locaties in wiens spoor zich inmiddels een epidemie van obesitas en suikerziekte heeft ontwikkeld? 3) Gaat binnen de samenwerking van de SRBT de onderlinge solidariteit met de Powerport gemeenten besproken en uitgewerkt worden? 4) Gaan we binnen de SRBT het mobiliteitsprobleem van knooppunt Hooipolder adresseren (volledig klaverblad, brug Keizersveer)? Wellicht zelfs subsidies aanboren in Europa daartoe? 5) Kunnen we binnen de SRBT ook op tafel leggen dat wij af willen van het luidruchtige ZOAP asfalt op onze snelwegen en vervanging willen met veel stiller asfalt? 6) Indien de SRBT geen rol heeft in bovenstaande kwesties: zou er dan (ter illustratie) een duidelijk voorbeeld kunnen worden gegeven van een zaak waarin de SRBT wel een rol heeft (met uitzondering van de Woondeal)?
Toelichting	In de Griffel van 3 september is een RIB opgenomen over samenwerkingsafspraken SRBT. Een dag later stond op de raadsagenda de behandeling van de samenwerking binnen de Baronie in een nieuw te vormen verbonden partij. Deze twee onderwerpen grijpen erg op elkaar in. Wat betekent de nieuwe informatie in deze RIB ten opzichte van het raadsvoorstel? Het is geen handige handelswijze. Voor een zorgvuldige afweging moet de Raad tijdig over alle informatie beschikken. Het is namelijk zo dat het besluiten zijn die verregaande repercussies hebben. Hoe kan de Raad het college ondersteunen op deze manier? Had het college wel het volledige inzicht? Hebben we (Raad en College) nu het volledige inzicht? De afspraken zien er goed uit op papier, maar papier is geduldig. Hoe pakt het uit in de praktijk? De samenwerkingsafspraken staan vol goede voornemens. Het laat ruimte en dus geeft dit risico op het recht van de sterkste. (Voor de duidelijkheid: de vragen in deze toelichting zijn retorisch. Het gaat mij met name om de beantwoording van de 6 bovenstaande vragen.)